

GOD JUL OCH ETT RIKTIGT GOTT NYTT ÅR!

Julen är förväntningarnas tid och då menar jag inte bara julklapparna, utan hela föreställningen vi har om julen, som en pånyttfödelsens tid, arvtagaren till den förkristna högtiden och den kristna föreställningsvärlden. Julen är början på någonting nytt och är därför glädjens högtid, men den är också eftertankens tid, en tid för reflexioner och en efterräkningarnas tid. Tomten, helgonet Sankt Klaus' efterträdare och arvtagare, hade inte bara klappar i säcken till de snälla barnen utan också ett grovt nyplockat björkris för de stygga! Olydnad under det gångna året bestraffades av tomten på bara stjärten! En jul, inte på julafton men jag tror på annandagen, under min barndom på 1970-talet, fick jag faktiskt "smaka" ris på stjärten, för att jag klagat över att jag inte fått den julklapp jag ville ha och ansågs bortskämd. Både pappa och mamma och en morbror när jag var hos honom under delar av somrarna, använde smisk/aga, och ibland björkris – särskilt min morbror som var anhängare av traditionell barnuppfostran – för mig och min syster, men inte till överdrift, även om det kunde svida ordentligt.

Likaså är julen hemma hos oss en blandning av julefrid och kärlek i den mera traditionella stilen – klappar, julotta, julskinka och risgrynsgröt, middag med släktingarna – men också kärlek i den mera handfasta formen (även den traditionell), i form av smisk på stjärten och annan disciplin. Fredrika, min fru, är betydligt yngre än vad jag är och det har gjort det lättare att fostra henne till en lydig och harmonisk kvinna eftersom jag har en naturlig auktoritet som äldre. I vårt hem går inte dyrbar tid bort till att föra en uttröttande kamp om vem som ska bestämma, här finns klart utstakade gränser och en klar rollfördelning – som man i huset är jag den självklare ledaren och fostraren-vägledaren och Fredrika den underdåniga mera passiva kvinnliga kraften. Trots och olydnad resulterar ofta i en röd och öm stjärt!

Julhelgen är som sagt en kontemperationens tid. Fredrika får tid att tänka efter. Vad kan hon förbättra i sin roll som kvinna – i hemmet som älskarinna (att ge mannen kärlek och sexuell njutning är utan tvekan, utom att ge mannen barn, kvinnans förnämsta uppgift), matlagerska, städare m. m. och på jobbet som arbetskamrat. Hennes främsta uppgift är att göra livet angenämt för mig sin herre och make och är jag nöjd med henne ger jag kärlek tillbaka, vilket ökar Fredrikas glädje och tillfredsställelse. Många tror att en aggressiv, påstridig kvinna, som "tar för sig" och i sitt beteende och uppträdande allt mer liknar en man, är idealet för en lycklig och tillfredsställd kvinna, men det är tvärtom. En lycklig och nöjd kvinna är en kvinna som utför sin naturliga roll i familjen och samhället och är en god maka, älskarinna och mor.

Julhelgen ger ypperliga tillfällen för kärleksfull fostran, en tid att ge kärlek genom att sätta gränser. Vi har våra speciella traditioner: Redan dagen innan julafton får Fredrika skära till ett ris. Det är extra lätt i juletider när det inte finns någon grönska på riskvistarna. Tio slanor ungefär en meter långa, som hon binder samman till en karbas (ris eller rotting för aga enligt uppslagsboken). Riset ställer hon sedan i en hink med lättsaltat vatten. Hinken ställs in i gästrummet och hon själv sover i gästsängen natten till julafton. Inget sex under natten utan bara nyttig ensamhet och kontemperation. Vetskapen om att hon kommer att få aga på morgonen (inte smisk, som är den mera lekfulla formen, utan bestraffande och tillrättavisande aga som svider ordentligt i stjärten) ger extra incentiv till eftertanke och en önskan om förbättring i hennes beteende.

Jag går in till Fredrika tidigt på julaftonsmorgonen, klockan är inte mer än halv fem. Jag tänder ljuset och tar björkriset ur vattenbadet och skakar av det. Fredrika ser yrvaket mot det starka ljuset och undrar vad klockan är. Jag tar tag i hennes långa ljusa hår och luggar henne kraftigt till stående på alla fyra och smärtan gör att hon vaknar till oväntat fort. Jag böjer mig fram och viskar: "Nu ska du få stryk på bara stjärten som den lilla olydiga och ouppfostrade flicka du är." Jag drar upp nattlinnet över ryggen, hon gnäller lite men putar med stjärten och så för jag långsamt ned sovtrosorna. Just detta när trosorna åker ned är ett av mina favoritögonblick. Så mycket symbolik finns i handlingen – kvinnans fullständiga underkastelse under mannen, hans totala behärskande av situationen, riset som väntar på att komma till användning över den nakna stjärten, men också den sexuella implikationen, anus och fitta "friläggs" till mannens behag. I det ögonblicket finns kvinnan till 100 % till för att ge mannen nöje och njutning. Kvinnan, denna underbara men också djupt egocentriska och självupptagna varelse, är helt i händerna på sin herre. Att se de båda ingångarna till "paradishålen" gör mig också alltid kåt och då njuter jag särskilt av den delvis rakade fittan. Saltet glänsar i riskvistarna när jag tar ett fast tag om Fredrikas nacke och böjer henne framåt, samtidigt som jag höjer björkriset och börjar stryket. Agan ges med ordentlig schwung över den nakna och utelämnade stjärten och risrappen utdelas med några sekunders mellanrum i snabbt tempo, så att svedan hålls konstant och så småningom stegras. Riset är utan tvekan det bästa agaredskapet, böjligt, smidigt och förträffligt att slå hårt och länge med, utan att kvinnan tar skada. Jag förstår varför riset varit favoritredskapet att bestraffa med under kanske tusen år! Graden av sveda och smärta är helt enkelt otrolig. Jag inriktar mig på de extra känsliga partierna, de s k sittpunkterna, övergången mellan nederdelen av stjärten och låren, men kan också låta den övriga stjärten och nedre ryggen få sin beskärda del. Fredrika ger ifrån sig små agaläten under det att stjärten blir allt rödstrimmigare och svedan intensifieras. Hon har ett speciellt sätt att gnälla på som är mycket upphetsande och kämpar för att inte börja grina, men hårdheten i rappen blir till sist för mycket för henne – för lös aga gör huden hård och du måste slå dubbelt så mycket nästa gång för att få någon effekt – och tårarna börjar trilla, befriande och utlösande. (Att lära din kvinna att fogligt och undergivet ta emot ris och särskilt en hård risbastu kan vara en lång process. I Fredrikas fall tog det ungefär ett år.) Fredrika är nu den lilla flickan som öppnar sig helt och visar sina känslor inför det straffande riset, som är den bästa karaktärsdanaren jag känner till. All sturskhet, all kaxighet, all opposition, allt trots, är som bortblåst hos henne. Alla hennes nycker och konster glömda. Nu är det bara fråga om hennes svidande stjärt, riset och viljan att göra precis *allt* för mig, hennes herre och kärleksfullt straffande mästare, straffets och försoningens stund uppgående i ett sammanhang om man så vill. I mitt fall är det också en stund av exaltation och lycka både andlig och sexuell – kuken är nu stenhård vilket inte gör saken sämre. Kvinnan som bara tillhör mig tar emot disciplin i fullständig underkastelse och jag älskar henne mer än någonsin i den straffande kärlekens tecken. När risbastun är slut är skinkorna riktigt genomsmiskade, rödstrimmiga och blålila och kommer att vara ordentligt ömma på sina ställen. Så får Fredrika – på knä – tacka mig för agan, kyssa min hand och riset och ställa sig i skamvrån med ansiktet mot väggen och väl särade ben, gärna med lite putande rumpa, så jag kan se fitthålet ordentligt – en härlig syn med den välformade kvinnokroppen i absolut underkastelse bara för mig. Efter minst 45 minuter i den ställningen i det svala rummet är Fredrika rätt spak och hon kryper tacksamt ned i sängen igen, men hon får inte dra upp trosorna eller dra ned nattlinnet. Under hela denna process inga kramar eller andra ömhetsbetygelser – den felande "dottern" ska

känna allvaret i bestraffningen. Mitt stånd får jag ta hand om på egen hand, men det blir en extra skön (och riklig) utlösning efter bestraffningen av Fredrika.

Julmiddagen med Fredrikas föräldrar och mina döttrar i första äktenskapet och deras respektive, blir som vanligt en glad historia, med mycket mat och ”glädje och gamman”. Första barnbarnet gör inte saken sämre och gör Fredrika påtagligt sugen. Att Fredrika är lite öm i stjärten märks inte, men hon ser besvärad ut ibland och sitter ”försiktigt” på stolen. Tänk om hennes föräldrar visste om att deras kära dotter fått ”smisk” tidigare på morgonen!

Kvällen blir en annan typ av fest – en knullfest – jag visar Fredrika att hon åter är tagen till nåder och under ett par timmar älskar vi passionerat och jag njuter av hennes fantastiska kropp, med de välformade brösten, den djupa fittan, den våta och villiga munnen och den trånga stjärten. Min tunga och kuk ger henne flera orgasmer och den ömma stjärten bidrar säkerligen till hennes påtagliga njutning.

JUL- OCH NYÅRSHÄLSNINGAR OCH EN TILLÖNSKAN OM MÅNGA SKÖNA SMISK- OCH KÄRLEKSSTUNDER

från

Michael och Fredrika

”En lydig kvinna är en lycklig kvinna och en lycklig kvinna är en välagad kvinna. Graden av lycka motsvaras av hur röd stjärten är!” (Marc Rinnen)

”Valen för att göra en kvinna riktigt lycklig sägs vara två, ge henne smisk eller knulla henne. Tänk då hur lycklig du gör henne om du först ger henne smisk och sedan sätter på henne! Orgasmens himmel!” (Marc Rinnen)

Fredrikas stjärta efter ett ”möte” med björkriset. Riset är utan tvekan ett av de bästa medlen att fostra kvinnan till lydnad och att stärka hennes karaktär och självkänsla. Hemma hos oss åker trosorna ned allt som oftast och björkriset – och andra redskap – används flitigt både för lättare smisk och hårdare aga. Lydnad och underkastelse både i och utanför sängen är målet. Fredrika får självklart skära till (och avlöva i fall det är vår eller sommar) och binda riset som ska ”dansa” i hennes rumpa alldeles själv! Slarv med risets storlek och bindning kan resultera i att rottingen plockas fram.